UN RATPENAT DE FAMA UNIVERSAL

La que començà essent una petita destil·leria ha acabat esdevenint, d'entre totes les fundades pels catalans a Cuba, una de les empreses i marques de rom més conegudes del món. **Bacardí**, més de 150 anys després de la seva fundació, disposa avui d'una extensa infraestructura desplegada arreu del planeta. Encara avui els propietaris són descendents directes del seu fundador, l'indià sitgetà **Facund Bacardí Massó** (1815–1886).

Després de provar sort amb una botiga per comerciar teixits i altres mercaderies, Facund es va associar amb el seu germà Josep i el químic francés Boutellier, un francocubà amb experiència en la **destil·lació** amb qui va experimentar fins a produir un rom més suau del que era habitual en aquella època a Cuba.

Vista general. Complex de les destil·leries Bacardí, Santiago de Cuba, [s. XIX]
« Gentilesa de la família Bacardí »

El 1862 van decidir comprar una destil·leria per produir-lo i va ser així com va néixer **Bacardí, Boutellier y Compañía**. Dotze anys després, la companyia va quedar sota control exclusiu dels Bacardí, el rom del ratpenat. El 1893, la societat dels germans Bacardí Moreau —hereus del fundador des de 1876—, començà a expandir-se als mercats internacionals. S'iniciava així una nova etapa que faria de l'empresa una de les multinacionals més importants del sector.

VIVA CUBA LIBRE!

Tot i ser proveïdors de la casa reial espanyola, els hereus de Facund Bacardí es van implicar molt en la lluita contra els espanyols per la **independència** de Cuba. Amb tot, malgrat el suport inicial a la revolució cubana, el 1960 la companyia va ser confiscada i nacionalitzada per Castro. L'empresa, però, va poder moure la marca registrada a les Bahames, seu actual de la casa.

Un dels cartells més antics per als Estats Units, [ca. 1900]
« Gentilesa de la família Bacardí »

Anunci durant la guerra hispano-estatunitenca [1898]
« Gentilesa de la família Bacardí »

UNA BEGUDA AMB HISTÒRIA

El rom, documentat des del segle XVII, és una beguda alcohòlica extreta del suc de la canya de sucre, després de ser **fermentat**, **destil·lat** i **envellit**. Existeixen moltes històries sobre el seu origen, però el que és cert és que fins al segle XIX no esdevé una beguda de qualitat, apte per a ser comercialitzada amb èxit. És en aquell moment quan a Cuba, amb immenses plantacions d'aquesta planta, comencen a construir-se un munt de destil·leries que faran del rom un dels productes nacionals.

Magatzem de la destil·leria Bacardí, Santiago de Cuba [s. XIX]
« Gentilesa de la família Bacardí »

Aqüeducte Bacardí, Santiago de Cuba [s. XIX]
« Gentilesa de la família Bacardí »

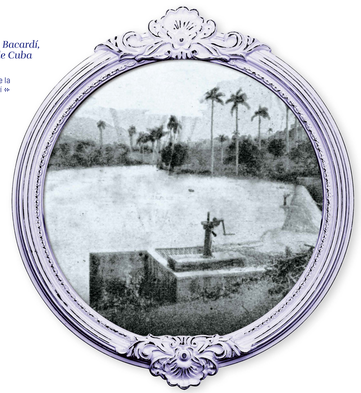

LES VINYES DE BEGUR

Tot i no ser un territori gaire productiu, molts begurencs van viure durant segles dels recursos naturals del bosc, la vinya i l'olivera. La fabricació de vi de **taula**, **licors** i **aiguardents** es va veure impulsada gràcies a la demanda del mercat americà. Molts europeus, i criolls, no s'acostumaven als licors antillans, a base de diverses plantes o fruits exòtics, per la qual cosa se'n va continuar important d'Europa. El begurenc **Bonaventura Caner Ferriol** (n. 1798), feu una bona fortuna en aquest sector.

Vista de Fornells i Aiguablava
« Arxiu d'Imatges de l'Ajuntament de Begur. Col·lecció R. Domènech. Autor: V. Fargnoli »